

Jul Lykke

Voksenlivet

- *kæreste, hus og familie*

Karetmagerens søn
og slægtens færden i Ryslinge Sogn

Del 7
Voksenlivet

Syvende bind af i alt 8 bind

Skrevet i Word
Billedbehandlet i Photoshop
Ombrudt i Publisher

Billedmaterialet er primært egne fotos
samt illustrationer fra internettet

Ryslinge, foråret 2018

Indholdsfortegnelse - Del 7

<i>Kapitel 28:</i>	
Kæreste, hus og familie	5
<i>Kapitel 29:</i>	
Ny uddannelse og nyt job	27
<i>Kapitel 30:</i>	
1990'erne - forandringens årti.....	69

Del 1
Mine første år

Del 2
Hestehaveskoven

Del 3
Ryslunge i 1950'erne

Del 4
Barndommen

Del 5
Fest, familie og friskole

Del 6
Ungdomsårene

Del 7
Voksenlivet

Del 8
Min tredje alder

Valdemar og Heli's hjem overfor mit hjem.

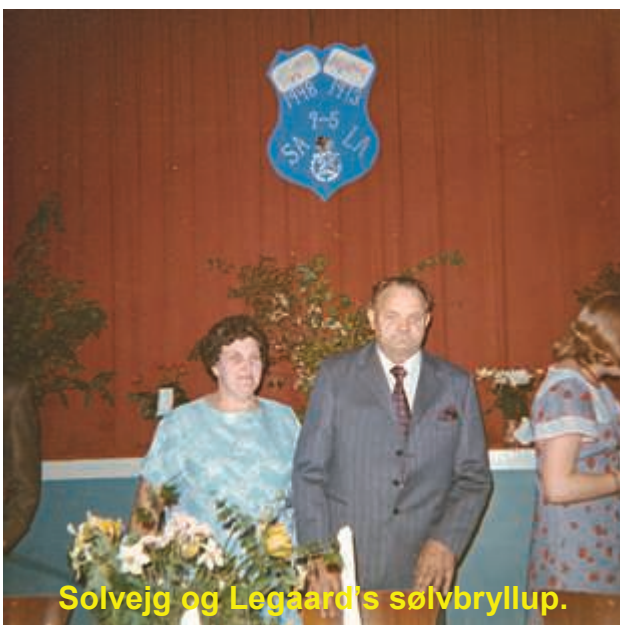
Rose's værelse (i cirklen),
Jernbanegade 23, Ringe i dag.

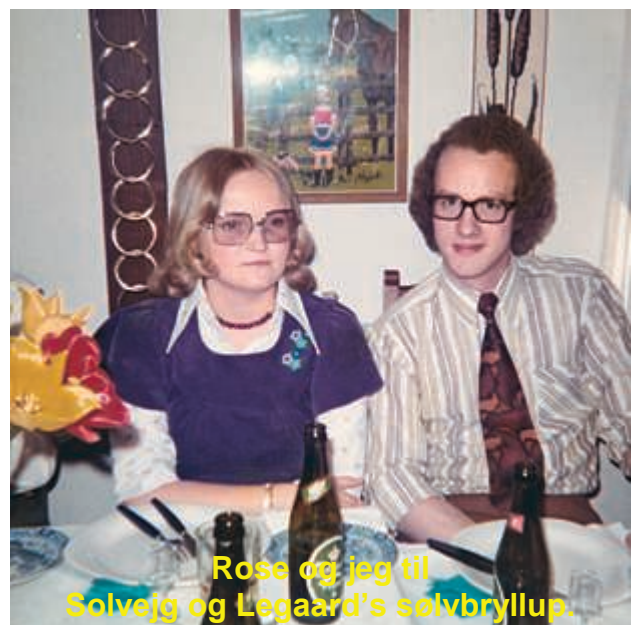
Rose's værelse,
Jernbanegade 23, Ringe.

Mig i den røde skålstol.
Dengang røg vi tobak.

Solvejg og Legaard's sølvbryllup.

Rose og jeg til
Solvejg og Legaard's sølvbryllup.

Kæreste, hus og familie

– pludselig gik det stærkt i 1970'erne

Efter en længere omvej via uddannelse, job, fagsnak, hobby og politik vender jeg atter tilbage til den udvikling og drejning, som mit privatliv tog i starten og 1970'erne og i årene fremover.

Svendegilde

Tiden er sensommeren og efteråret 1972. Overfor min far og mor boede Jens og Cecilie Christiansen, vores genboer. De havde (har) 2 børn, Valdemar og Heli. Heli er den yngste, min søster Jette den næst yngste, som kommer Valdemar og jeg er altså den ældste af os 4. Valdemar var dengang i lære som elektriker hos et firma i Ringe.

På samme tid havde Fyns Amt købt den tidligere skole i Brangstrup, hvor man var i gang med at lave kostskole for udviklingshæmmede. Valdemar var med til at lave elektrikerarbejdet.

På skolen, som var startet i august måned, faldt han i snak med en af pædagerne, en sød pige, som var fra Jylland, men som nu arbejdede på skolen og boede i Ringe og hun var naturligvis nysgerrig på, hvad der foregik i Ringe og omegn.

Rose Marie

Den eftersommer blev Valdemar udlært og det var kutyme, at man blev inviteret til svendegilde.

Jette og jeg blev inviteret sammen med en del andre. Og så havde han også inviteret Rose Marie. Måske fordi han selv var "lidt lun" på hende eller blot for at hun kunne lære nogle andre unge mennesker at kende. Hvem ved.

Nå, men som aftenen skred frem faldt hende og jeg i snak. Det var lige omkring det tidspunkt, hvor Danmark skulle til stemmeurnerne. For eller imod EF. Det europæiske Fællesmarked.

Rose og jeg var enige om, at man skulle stemme nej. Der var også

en del andre emner, som vi var enige om. Vi var vist ret socialistiske i vores tankegang. Jeg syntes hun var en spændende pige.

Senere på aftenen drog hele selskabet til Odense på danserestaurant. Den aften (og nat) *dansede* jeg. Og mange gange med Rose. Kinddans og sådan noget. Muligvis kyssede vi også. Sådan noget husker man ikke, når man er vildt opslugt af hinanden. Jeg kørte hende vistnok også til Ringe, da vi kom retur fra Odense den nat. Kyssede hende godnat ved entrédøren. Aftalte at vi skulle ses igen. Og tog hjem med sommerfugle i maven.

I Ringe

Sommerfugle i maven var der stadigvæk, da jeg første gang besøgte Rose på hendes værelser i Ringe. Jeg husker det lidt tåget. Øverst oppe på 2. sal i nr. 23 i Jernbanegade, delte hun og en anden pige, Ulla, bad og køkken. Men de havde hver sit værelse. Rose havde faktisk 2 mindre værelser. Ulla et større. Jeg husker fløjlssofaen, den røde "skål-

Denne side:

Øverst: Solvejg og Legaard's sølvbryllup den 9. maj 1973.

Siddende sølvbrudeparret Legaard og Solvejg med Grethe og Christians børn, Dorte og Kim. Fra venste: Grethe og Christian (svigerdatter og Rose's halvbror), derefter jeg og Rose Marie og th. er det Ruth (Rose's halvsøster) sammen med

hendes 1. mand, Leif og deres 2 børn, Gull-Britt og Jørn.

Nedenfor:

Sommeren 1973 i mine forældres have.

Modstående side:

Huset på Leragervej under opførelse.

stol", det gamle s/h fjernsyn og egetræs-sofabordet, som vi for øvrigt har den dag i dag.

Hun serverede te på en rødternet dug.

Flere år efter fik jeg historien om dugen, der normalt var en lysedug på fjernsynet, men som den aften blev brugt på sofa-bordet. Den historie har vi leet meget af siden.

Man siger, at 1 svale gør ingen sommer. Man kunne også sige, 1 aftenbesøg gør ikke én forelsket - og dog.

Vores appetit på hinanden voksede og ret hurtigt kunne vi ikke undvære hinanden eller hinandens selskab.

Jeg flyttede lidt efter lidt ind hos Rose, uofficielt naturligvis, og sov der om natten. På den 120 cm brede fløjlssofa. Fordi vi var unge, så kunne sådan noget sagtens lade sig praktisere. At sove "i ske". Vi var jo smaskforelskede.

Den 2. oktober 1972 valgte befolkningen, at vi skulle træde ind i EF. Det var bare øv, syntes vi begge.

Måned efter, den 2. november fyldte jeg 26 år og den 3. november fyldte min mor 60 år.

Det blev første gang Rose var på besøg i mit hjem og hilse på mine forældre.

Vinteren 1973 gik og foråret kom. Alting gik rigtig stærkt i det forhold, som vi havde påbegyndt. Vi talte allerede om at flytte sammen, permanent.

Vi besøgte Roses familie i Jylland og var bl.a. med til hendes forældres sølvbryllup i maj måned. Det var her jeg blev præsenteret, som hendes "nye" kæreste og måske kommende svigersøn.

Det blev en dejlig "hed" sommer. Vi kørte til stranden og tilbragte megen tid hjemme i mine forældres have.

Vi flytter

Nu lå landet sådan, at lejligheden i "møster" Astrids hus stod tom. Den kunne vi da godt leje.

Og vupti, slog vi "pjalterne" sammen og flyttede ind. Tingene gik rigtig stærk.

Eget hus

I vinterens og forårets løb var tanken vokset, at købe eller bygge vores eget hus.

Et helt nyt kvarter i Ryslinge var ved at blive byggemodnet. Det var måske noget for os. Eller var det.

Vi kørte også rundt på Midtfyn og så på gamle huse. Men vi besluttede at købe en byggegrund.

Jeg havde opsparet ca. 23.000,- kr. og i august måned lå vi i kø om natten på Kommunekontoret, for at være en af de første til at vælge og købe en byggegrund. Vi fik ikke vores første ønske, hvilket vi senere hen ikke har fortrudt.

Vi valgte Leragervej nr. 18 - i dag nr. 8 - lige bag ved Kildegården, hvor jeg havde leget som barn.

Nu var vi så grundejere. Næste step var at finde et hus, vi kunne lide. Jeg havde lavet en del tegninger, som vi syntes vi

Denne side:

Øverst: "Moster" Astrid's hus, Rødamsvej 9.

Så flytter vi ind på Leragervej, i påsken 1974. Min far hjælper med det istandsatte spisebord, som vi havde købt af enken efter Jacob Kjær, Marie Kjær, vores "gamle" nabo ved siden af "moster" Astrid's hus.

Påskelørdag døde Rose Marie's far pludselig af en blodprop, hvilket totalt ødelagde vores glæde ved at flytte ind.

De 2 billeder viser Legaard's grav og senere hans gravsten. Det er Christian, Solvejg, Rose Marie og Ruth, der står ved graven.

Modstående side:

Huset på Leragervej under opførelsen.

kunne bruge. En af Rose's kolleger, Egon Goes og hans kone Jytte, havde netop bygget et hus, så vi kontaktede den tømrermester, som havde bygget deres hus og fremviste vores skitser til det hus, vi godt kunne tænke os.

Om det var fordi, vi var for avancerede, så han ikke kunne følge vores idéer, eller han ikke var omstillingsparat, som det hedder i dag, ved jeg ikke. Men han foreslog, at vi skulle se Jytte og Egons hus, for sådan et ville han gerne bygge til os. Det gjorde vi så og med nogle få ændringer, bl.a. en spejlvending af tegningen, skrev vi byggekontrakt, efter vi havde sikret os, at byggeriet kunne blive belånt.

I november måned 1973 gik byggeriet i gang og nogle spændende måneder lå foran os.

Det blev endnu en kold vinter. Med Anker Jørgensen, som statsminister. Lille og rød og rund, som en femøre, sagde man. Og oliekrisen. Men det nye hus **skulle jo tørre, så vi fyrede "for gråspurve"**.

"Moster" Astrids lejlighed var også kold, dårligt isoleret. Men vi krøb sammen og holdt hinanden varme.

Ryslinge Kro med Peter Færgemann, som krovært, lavede musikarrangementer og vi deltog. Det var vildt hyggeligt.

Vi har desværre ingen billeder fra den **vinter i "moster" Astrid's hus.**

Men ellers er det nu at kameraet bliver en del af hverdagen og der bliver taget flere og flere billeder i årene fremover, især da Sune og Tanja kommer til. Som jeg plejer at sige, så er jeg meget visuelt orienteret, derfor mange billeder og **tekst (historien) bliver mere "stikordsagtig"**.

Tilbage til husbyggeriet

Vi fulgte byggeriet, uge for uge og glædede os mere og mere til at flytte ind i det hus, der tonede frem.

Indflytning, og det der fulgte

Forventningen blev indfriet påskelørdag den 13. april 1974.

Desværre blev indflytningdagen overskygget af en tragisk begivenhed. Rose's far døde samme dag. Trist, trist, trist. Legaard Andersen, der i flere år havde haft et svageligt helbred døde pludseligt, helt uventet af en blodprop. Det, der skulle have været en festdag, blev desværre til en sorgens dag. Der gik lidt tid inden glæden vendte tilbage. Den oplevelse var svær at kapere og komme sig ovenpå.

Men langsomt vendte smilet tilbage. Det gjorde foråret og sommeren også. Vi havde et helt nyt hus og gik i gang med at planlægge og anlægge haven og det blev varmt den sommer. Meget varmt. Så varmt at vi svedte, selvom natten, og nattøjet røg af. Om det var derfor vi lige pludselig ventede barn, må stå hen i det uvisse. Men Rose var gravid. Vi ventede vores første barn. Og vi var "skide lykkelige".

Nu er der jo lidt leveringstid på sådan en bette én. Ca. 9 måneder. Men Rose voksede og voksede og havde det nogenlunde. Men de sidste uger af graviditeten var svære at komme igennem.

En dejlig dreng bliver født

Heldigvis gik alt godt og den lille purk, for det blev en dreng, så dagens lys pinse-dag og morsdag den 11. maj 1975. Hold k..., hvor var vi stolte. En lille ny Olsen, eller Andersen - for vi var jo ikke gift. Og farmor og farfar var glade, Roses mor var glad, alle var glade for vores lille nye baby.

Igen fik vi en meget, meget varm sommer. Det var hårdt for os alle, men især hårdt for vores lille dreng - altså varmen. Men vi klarede det, alle sammen. Og stille og roligt vendte hverdagen tilbage. Med job og hus og have og fritid og det hele. Dejligt at være en lille familie.

Sune's dåb

"Hvad er barnet navn" ? - Sune Legaard Olsen, for det døbte vi ham. Rose havde vistnok truffet en sød læge på sygehuset, der hed Sune. Så hun syntes vi skulle kalde vores nyfødte det samme. Mellemnavnet Legaard, syntes jeg han skulle have efter Roses far, der hed Marius Legaard Andersen. Sådan blev det. Døbt i Nazarethkirken, Ryslinge Fri- og Valgmenighedskirke, søndag den 27. juli 1975 af vores præst, Niels Thomsen. Hvis du vil vide mere om Sune's dåb, må du læse det i bogen "Vort barn".

Modstående side:

*Øverst tv.: Rose hækler (vistnok) børnetøj.
Th.: Ligger hun med vores lille nyfødte søn.
I midten tv.: Farfar og farmor med Sune.
I midten th. og nederst : Haven anlægges.*

Denne side:

Sune i den fine dåbskjole og Sune og Lars.

Godt 1 uge forinden Sune blev født, havde min søster Jette født hendes og Ole's første barn, også en dreng, Sune's fætter. Han kom til at hedde Lars. Han så dagens lys den 2. maj.

De første år på Leragervej

Sommeren 1975 blev, som sagt, meget varm. Virkelig flot vejr. Vi svedte tran.

Desværre skulle Rose ret hurtigt i gang med at arbejde igen. Dengang var der ikke ret lang barselsorlov, vist kun ca. 3

måneder og faderen fik slet ingen barselsorlov.

Jeg havde et 7-16 job på trykkeriet i Odense og Rose arbejdede jo som socialpædagog på Brangstrupskolen.

Da de startede skolen, var de kun 3 pædagoger, så der var nok at se til og fritid blev der ikke meget af.

Rose havde skiftende arbejdstider, bl.a. havde hun sovevagter. Så arbejdede hun 14-22, sov på skolen om natten og havde 7-15 næste dag.

Heldigvis havde vi fundet en alletiders privat dagpleje til Sune.

Hanne Larsen, som også var uddannet socialpædagog, men som gik hjemme hos hendes og Keld's to små børn, fik vi til også at passe Sune.

Så inden Rose cyklede på arbejde på skolen, havde hun "afleveret" Sune hos Hanne. Så hentede jeg ham, når jeg kom fra arbejde. Var alene med ham aften og nat og "afleverede" ham så igen næste morgen tidligt hos Hanne i nattøj pakket ind i den varme dyne.

Modstående side:

Øverst tv.: Sune, Lone og Henrik.

Øverst th.: Sune's første juleaften 1975 hos farmor og farfar.

Bemærk "klokken" på væggen. Den hænger i dag i vores køkken.

I midten tv.: Forhaven i 1976.

I midten th.: Sune "hjælper" far med at rengøre den røde Datsun, foråret 1976.

Nederst tv.: Sune tager sine første skridt. Sommerferie ved Gjerrild Strand på Djursland 1976, sammen med Bente og Sv.Erik.

Nederst th.: Sandkasse i baghaven, 1976.

Denne side:

Øverst: En rød Datsun magen til vores.

Nederst: Vores venner Bente og Sv. Erik med Rikke, deres datter, samt Rose.

Nytåret 1976-77.

Hanne stod i døren og tog imod kun iført nattøj og så røg han lige ind imellem Hanne og Keld i dobbeltsengen. Senere fik han morgenmad sammen med Henrik og Lone, deres børn. Lone og Sune er ca. lige gamle.

Nogle gange var det farmor og farfar der tog over, hvis Hanne og Keld skulle noget eller hvis det passede bedre ind i vores planer.

Farmor og farfar var altid klar til at tage sig af deres børnebørn. Og ungerne elskede dem. Der var der trygt og godt.

Også når Ole og Jette "kom til Ryslinge" fra Aalborg med Lars, var de bare "på" hele tiden, for vi var der jo også. De må have været død-trætte, når vi tog af sted igen.

Venner

Vi fik også flere nye venner. Bente, som var i køkkenet på Palleshave, hvor Rose også havde arbejdet og Svend Erik, som jeg kendte lidt fra mine unge dage, blev det nye vennepar. Dem holdt vi sommerferie sammen med de første par år, mens Sune var helt lille og det var også dem, vi var sammen med på en bustur til Østrig i sommeren 1977.

Andre par, som gled ind, var en del MAS'ere. Jane Sommer og Jan, Finn Wisborg og Inge og sidst, men ikke mindst Anne Abildgaard og Hans Bruun. Som er og bliver vores livslange og bedste og nærmeste venner. Men det kunne vi jo ikke vide - dengang.

Men allerede i 1976 fik vi også råd til en ny bil. Den røde Datsun var for lille og vi kunne næsten ikke køre med en barnevogn, så vi anskaffede en Mazda Stationcar.

Vi arbejdede fortsat på at anlægge haven og indkørslen var endnu ikke blevet flisebelagt.

Bryllup

Ca. 1½ år efter Sune var født, var jeg på kursus i København. Rose og jeg var stadig ikke blevet gift,

Modstående side:

Øverst tv. og th.: Ferie på Langeland i 1977 sammen med Bente og Sv.Erik og deres børn Rikke og Joachim. Th. Er det Rose og Sune. Underneden "den brune Mazda".

Dernæst nytårsaften 77-78 med vennerne. Anne og Hans, Jane og Jan, Inge og Finn med deres børn, samt os selv. Bemærk: Der "storryges".

De 3 sidste billeder er fra vores bryllup i 1976.

Denne side:

"Æresport-pynterne", dvs. naboer og genboer, venner og familie.

selvom vi flere gange havde talt om det. Men mens jeg var på kursus traf Rose en beslutning. Nu skulle det være, altså brylluppet. Hun aftalte en dato med præsten, bookedede plads i Forsamlingshuset, og så ringede hun til mig og fortalte det. Så var det bare med at følge trop.

Invitationerne blev sendt ud. Lørdag den 6. november 1976. Og det rygtedes blandt naboer, venner og kolleger.

Aftenen før brylluppet dukkede vores naboer og genboer op med æresport og som det er skik og brug, blev de selvfølgelig beværtet.

Og det blev lørdag. Vi blev viet af vores præst, Niels Thomsen i Nazarethkirken, Ryslinge Fri- og Valgmenighedskirke.

Udenfor blev vi mødt af kammeraterne fra Midtjyllands Amatør-Scene, som stod og dannede espalier, da vi gik ud af kirken. Det var utrolig festligt.

Derefter gik turen ned til Forsamlingshuset, hvor vi spiste, sang og skålede med familie og venner. Efter middagen var der kaffe og kage, øl og vand og dans til Ras og hans énmands orkester.

Rose gravid

Efter brylluppet vendte hverdagen hurtigt tilbage. Foråret og sommeren 1977 gik hurtigt og pludselig var Rose gravid igen. Vi håbede naturligvis det ville blive en pige, men vi vidste intet, for dengang kunne man ikke scanne den gravide og se hvilket køn barnet havde.

Tanja kommer til verden

Den 10. juli 1978 gik vi i seng, som sædvanligt, men pludselig jamrede Rose sig. Hun havde veer. Telefonere til sygehuset. Vi kunne bare komme. Hurtigt fik vi tilkaldt farfar. Han skulle være ved Sune. Ud i bilen og af sted det gik. Og veerne blev kraftigere og kraftigere og kom hurtigere og hurtigere. Vi nåede sygehuset ved midnatstid. Rose kravlede næsten op ad trappen. Op på en bære. Ind på fødestuen - og smut !!! Klokken tyve minutter over tolv fødte hun ... en PIGE ! For pokker det gik stærkt. Uret havde dårligt nok slået tolv. Men datoen sagde den 11. juli 1978.

Nu var vi fire, og oven i købet en pige. Det kunne ikke være bedre.

Påny barnedåb

Efteråret gik på held. Vores lille pige skulle døbes. Men hvad skulle hun hedde.

Modstående side:

Øverst tv.: Indkørslen rives før brylluppet 6. november 1976.

Det var før vi lagde fliser.

Øverst th.: Brudparret med Sune.

I midten tv.: MAS'ere danner espalier.

I midten th.: Sune på farfar's værksted.

Nederst tv.: Tanja døbes, 1. oktober 1978.

Jette og Ole stod faddere.

Nederst th.: Tanja i dåbskjolen sammen med Sune.

Denne side:

Øverst: En glad, stolt (og lidt benovet) storebror siger velkommen til sin søster.

Nederst: Trekløveret foreviget til barnedåben.

Jeg ville gerne have et "S"-navn og gerne et nordisk eller fra den nordiske mytologi. Siv eller Sif, til nøds Liv. Men pigen blev døbt Tanja Legaard Olsen. Og hele familien var samlet til dåben.

Denne side:
Øverst: Lone og Sune. Ved siden af: På City Pub i Ringe
efter Anne og Hans' bryllup på Ringe Rådhus, nov. 1978.
Til venstre: Kim's barkedåb i Støvring.
Herunder tv.: Julen 1978. Og th.: Sune og genboens Jes-
per i færd med at lave en snemand. Vinteren 1979.
Modstående side: Sune med farfar og Christian.

Andre begivenheder

I efteråret 1978 begyndte Sune i børnehaven, men det var han ikke så glad for. Heldigvis skete det ofte, at farfar hentede ham på cykel og de kørte hjem til farmor og til værkstedet. Ofte blev der serveret frugtgrød, og da han var mindre sov han til middag i en stor papkasse på værkstedet og farfar skiftede ble'en oppe på høvlebænken og smed lortebleen ned i fyret. Det var også hos farfar han første gang smagte hvidtøl, men det var vist først senere.

Men at være tryk hos sin bedsteforældre betyder alt, når man er en lille utryk dreng.

I november '78 var der fest igen. Anne fødte Line - Jubiii ! Og så blev Anne og Hans blev gift - Jubiii ! - På Ringe Rådhus. Bagefter samledes MAS'erne og an-

dre venner på City Pub, hvor vi hyggede os nogle timer.

Familien Abildgaard/Bruun havde købt hus og var flyttet halvvejs til Espe. De kommende år holdt vi hvert år Sct. Hans-fest på Skovvej i Espe sammen med en masse andre mennesker.

I december '78 kørte farfar og min onkel Christian og Sune og jeg med damplokomotiv-toget fra Ringe til Korinth og købte juletræ.

Så holdt vi juleaften hos farmor og farfar sammen med Jette, Ole, Lars og ... Kim, den lille nye fætter, som var født lidt efter Tanja, den 2. september '78. Efter nytår blev det rigtigt koldt - isvinter - hvor vandet omkring Fyn frøs til is, så vi kunne gå fra Fåborg til Bjørnø.

1979 blev et helt almindeligt år uden de store udsving.

"Juletræs-tur" med damplokomotiv til Sydfyn, december 1978.

Vardemar var med til at lave sliketårter. Han var sammen med Sune og jeg i skole. Det var lige omkring

Billeder fra 1978 og 1979

Modstående side:

Øverst tv.: 1978: Første fælles Sct. Hans på Skovvej i Espe hos Anne og Hans.

Det er Sune i det gule regntøj og Hans, der sidder med ryggen til.

De andre børn kan jeg ikke huske.

Øverst th.: 1978: Tanjas første jul.

Her sammen med far på Leragervej.

Nederst: 1978: Juleaften hos farmor og farfar.

Fra venstre: Rose med Sune. Farfar med Lars på armen. Jette med Kim.

Yderst til højre "moster" Astrid.

Denne side:

Øverst: Fastelavn i børnehaven i 1979.

Tøndeslagning, hvor Sune gir den en ordentlig én "på goddagen".

Bagved ham er det vistnok William og Benjamin.

Halvt skjult er det vistnok Lone.

Den, der "gemmer" sig bag Sune kan jeg ikke se.

Nederst th.: Julen 1978 hos farmor og farfar.

Sune fik en mega-stor batteri-drevetv kran i julegave.

Denne og modsatte side:

Fra slutningen af 1970'erne holdt vi hvert år Sct. Hansaften hos Anne og Hans på Skovvej i Espe.

Vi blev ikke inviteret, man dukkede bare op.

Anne og Hans' familie, venner og en masse fra MAS (Midtfyns Amatør-Scene).

Fælles aftensmad i den gamle grusgrav, uanset vejret.

Nogle grillede, andre havde medbragt det lækre smurte smørrebrød hjemmefra.

Så havde vi i ugens løb fået etableret et stort bål, ofte med udtjente kulisser og rekvisitter fra MAS.

Der var også lavet et mindre bål til børnene.

Der stegte vi pølser og lavede snobrød.

Efter aftensmaden, ved ni-tiden tændte vi ild i det store bål.

Sang vort fædrelands midsommerlige sange, hvorefter man hyggede sig nogle få eller mange timer ved det glødende bål.

Nogle kørte hjem ved midnatstid, andre blev til den lyse sommermorgen og atter andre sov i telt i forhaven.

Der var skide hyggeligt og en tid som vi og vore børn mindes med glæde og mange morsomme historier bliver ofte fortalt og genfortalt.

Isskruninger ved Lundeberg Havn, vinteren 1979.